

- grazia, la maledizione* —, nemati sreće, nemati božjega blagoslova; *avere il male, il malanno e l'uscio* —, imati sve moguće nevolje; *addosso!*, udri!
- addotto**, p. p. (allegato) priložen.
- addottoramento**, m. (in teologia) doktorstvo; čin kojim se daje ili prima doktorat.
- addottor-are** (*addottoro*), v. a. primiti doktorat, proglasiti doktorom; postati zloban, pakostan. || **-arsi**, v. r. položiti ispite za doktora.
- addottrinamento**, m. poduka, obuka, nauka.
- addottrinare** (*addottrino*, -ni), v. a. učiti koga čemu, naučiti što.
- addove**, av. (lat.) gdje.
- addrizzare**, v. a. (pop.). V. *addirizzare*.
- adducibile**, ag. što se može navesti, priložiti.
- addurre** (*adduco*, -ci), v. a. navesti, navoditi, iznijeti, iznositi; — *ad esempio*, navesti za primjer; — *fatti*, navesti činjenice; — *motivi*, navesti razloge; — *per pretesto*, izgovarati se čim; — *prove*, navesti dokaze.
- adduttore**, m. (anat.) preгибаč (mišić koji privlači u tijelu).
- adduzione**, f. navod, navadanje.
- adegu-are** (*adeguo*), v. a. izjednačivati, izjednačiti; uravniti; poravniti; — *al suolo*, izravnati sa zemljom. || **-arsi**, v. r. izjednačiti se, izjednačivati se.
- adeguatamente**, av. srazmjerno, prema, u srazmjeru.
- adeguato**, ag. srazmjeran, primjeren.
- adèmpi-ere e ademp-ire** (*adèmpio e adempisco*, -sci), v. a. ispuniti, ispunjati; (eseguire) vršiti, izvršiti; — *al proprio dovere*, vršiti, izvršiti svoju dužnost; — *la promessa*, održati, održavati, ispuniti obećanje; — *una condizione*, ispuniti, ispunjavati uvjet. || **-ersi**, **-irsi**, v. r. zbiti se, zbitivati se, vršiti se; (avverarsi) ostvariti se, ispuniti se, izvršiti se.
- adempimento**, m. ispunjenje, izvršenje, okončanje.
- adèpto**, m. (lett.) posvećen (u tajne neke nauke ili sekte); pristalica (neke nauke).
- aderènte**, ag. prionuo, pristao; (med.) prirašten; (d'abito) tješan, uzan. || m. privrženik, pristasa.
- aderènza**, f. prionuće; prijanjanje; (partito) privrženost; stranka; (gli aderenti) privrženici; *forza d'* —, (fis.) prionulost.
- aderimento**, m. V. *aderènza*.
- aderire** (*aderisco*, -sci), v. n. prionuti, prijanjati uza što; (acconsentire) pristati, pristajati (na što); (parteggiare) biti s kim, slijediti koga: — *ad un desiderio*, ispuniti želju; — *ad un'opinione*, slagati se, prihvatiti, prihvaćati čije mnijenje; *ad una domanda* (accondiscendere), uslišati molbu, udovoljiti molbi.
- adescamento**, m. mamac; (fig.) vabljenje, mamljenje, primamljivanje.
- adesc-are** (*adescio*, -chi), v. a. vabiti, mamiti; (porre l'esca) metnuti mamac; mamiti; (sedurre) prelastiti, zamamiti. || **-arsi**, v. r. namećiti se.
- adescatore**, m. (=trice, f.) mamilac, mamilatelj, vabitelj; (fig.) laskavac, varalica (koji zadobija laskanjem).
- adesione**, f. (consenso) privola, pristajanje; (ad un'opinione) slaganje; *procedimento di* —, pridružni postupak; (fis.) *forza di* —, prionulost.
- adesivo**, ag. koji prijanja, priljepljiv, spojen.
- adesso**, av. sada; *adesso* —, taj čas, maločas, malo prije; *il tempo d'* —, sadašnjost. || ag. *d'* —, sadašnji; *d'* — *in poi*, odsele, od sada.
- ad onorem**, loc. (lat.) *funzione* —, počasna služba; počasni.
- adiacente**, ag. obližnji, okolni, granični, pogranični.
- adiacènza**, f. obližnje, okolno mjesto; *le -e*, okoline.
- adibire** (*adibisco*, -sci), v. a. (leg.) dodijeliti.
- adiettivo**, m. e der. V. *aggettivo e der.*
- àdipe**, m. (lett.) salo; (pinguedine) punoća, debljina.
- adiposità**, f. masnost; pretilost, pretilina, debljina.
- adiposo**, ag. mastan; pretio, debeo.